

به نام خدا

مرغ طوفان

شاعران :

عذرا ویسی قصبه (م.ویسی)

سامان جوان فکر (ساویور)

انتشارات ارسطو

(چاپ و نشر ایران)

۱۳۹۹

فهرست اشعار

عمارت اندوه // صفحه ۸

فقط تورا خواهم دید // صفحه ۱۰

باور // صفحه ۱۱

از این شاخه به آن شاخه // صفحه ۱۳

بی رنگ // صفحه ۱۴

فرود ستارگان // صفحه ۱۵

آرزوها // صفحه ۱۷

راهزن زمان // صفحه ۱۸

مرگ بهار // صفحه ۱۹

خط به خط // صفحه ۲۰

زندگی نو // صفحه ۲۱

دورترین قرن // صفحه ۲۲

آخرین ایستگاه زندگی // صفحه ۲۳

پژمرده // صفحه ۲۴

بین این همه آدم‌ها // صفحه ۲۵

آینه‌ی مرداب // صفحه ۲۶

ساعت خیس شاعر // صفحه ۲۷

ارتفاع کابوس‌ها // صفحه ۲۸

کابوس سیاه سحرگاه // صفحه ۲۹

مهتاب کجاست // صفحه ۳۰

من و تو ۲ // صفحه ۳۱

مرغ راز // صفحه ۳۳

خمیازه‌ی دنیا // صفحه ۳۵

سفر گل به سیاره‌ها // صفحه ۳۷

- ولایت جنگل و باد و باران // صفحه ۳۹
- منو تو // صفحه ۴۱
- نامه‌ای به سهراب // صفحه ۴۳
- خدا منتظر است // صفحه ۴۶
- جلوتر از زمان // صفحه ۴۷
- چشم آغاز // صفحه ۵۱
- مخمل شب // صفحه ۵۳
- پيله // صفحه ۵۴
- غربت // صفحه ۵۵
- گل بی ریشه // صفحه ۵۶
- مکتب عشق // صفحه ۵۸
- پنجره‌ها // صفحه ۵۹
- رنگ منم // صفحه ۶۰
- شمیم جنگل // صفحه ۶۲

بیتوته در تنهایی // صفحه ۶۴

ترمه و لاله // صفحه ۶۵

سرمه دان // صفحه ۶۶

نجوا در گندمزار // صفحه ۶۹

مثل برگی اسیر // صفحه ۷۱

چه خسمانه // صفحه ۷۳

مرغ طوفان // صفحه ۷۴

گذر عمر // صفحه ۷۵

بی وزنی // صفحه ۷۶

زنگار // صفحه ۷۷

مثل طلا // صفحه ۷۸

من نمی دانم // صفحه ۷۹

زندگی // صفحه ۸۰

پاییز خاکستری // صفحه ۸۲

خزان تیره // صفحه ۸۴

معما // صفحه ۸۵

طناب‌های پوسیده // صفحه ۸۷

دل پر خون // صفحه ۸۸

چشمان سبز خاکستری // صفحه ۹۰

تمام ناتمام // صفحه ۹۲

خدا // صفحه ۹۴

سرور شب // صفحه ۹۶

قهر خورشید // صفحه ۹۷

چرک دنیا // صفحه ۱۰۰

تیغ جفا // صفحه ۱۰۲

سراب // صفحه ۱۰۳

فرشته‌ی سیاه پوش // صفحه ۱۰۶

راستی // صفحه ۱۰۹

اسیر // صفحه ۱۱۱

گیسوان طلایی // صفحه ۱۱۳

روزگار // صفحه ۱۱۵

راز و نیاز // صفحه ۱۱۶

واژه ها // صفحه ۱۱۸

بهانه‌ی گریستن // صفحه ۱۲۰

عمارت اندوه

در این عمارت سرد

بی حال و بی جان زانو می‌زنم برای مهتاب

روی خط اندوه

می‌گیریم و به آینه خیره می‌شوم و ساعت‌ها با

خودم دردودل می‌کنم و خودم را دعوت می‌کنم به

چایی گرم و زیر لب تکرار می‌کنم

من سالهاست که مرده‌ام در کنج زمان

و زخمی جسمم را می‌کشم

آه دیگر زمین جایی برای پاهایم ندارد و امشب به

دریا می‌زنم و

چمدانی از خاطراتم را به دریا می‌اندازم

من ایستگاه به ایستگاه زندگی را زندگی کردم

و فقط آرامش فروختم و رنج خریدم
و رسیدم به ایستگاه آخر عمارت اندوه

ساویور

فقط تو را خواهم دید

تهران اگر دو طبقه هم شود فقط تو را خواهم دید
و اگر فرشته‌ای کوچک شوی روزها گمت
نخواهم

کرد که شب‌ها در به در دنبالت
خیابان‌ها و کوچه‌های محله‌ات را بگردم تا
پیدایت کنم

ساویور

نمی دانم چگونه و از کجا به این جا آمدم؟!!

خاطراتم چه شدند؟!!

این زن زیبای کلفت صدا چقدر می درخشد

سر صبح

من چقدر خسته ام امروز

من چقدر خوشحالم

دوستی کهنه ی من و خستگی

شعرهایم می آیند روی خط

چشمانم می رود

من همسایه باورم، رازی را در کشفم

پشت پرده ی زندگی

معمایی رنگی پنهان است

من برگشتم از نو
من زندگی را در کشفم از دور

ساویور

از این شاخه به آن شاخه

چه کسی می فهمد غم گل ها را
حوصله ی دنیا سر رفته
شعری می خواهم بسرایم
برای زمین از دست رفته
سالهاست راه خانه ام را گم کرده ام
و هر شب مثل کویر به خواب دریا می روم
در کوچه خیابان ها
پرسه می زنم
و از این شاخه به آن شاخه می روم

ساویور

بی رنگ

گل خیال من پژمرد در کنج کویر
آب رازی بزرگ در زندگی
کابوس های جوان خوابم بی رحم با من
ما بی رنگ باختیم به زندگی

ساویور

فرود ستارگان

صبر ستارگان تمام شد

همه کوچک بودند

اما بزرگ اندیشیدیم ما

فرو نشستند

سر کوهی

در کویری

روی بامی

در حوض پر از ماهی

هم بازی ماهیان شدند

دست کودکی کهکشان شده بود

در خیابان معجزه آمده بود

محشری شد